

Sygn. akt III CSK 139/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa D. L.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu

w C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 października 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda D. L. podniesiono jako okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania występowanie w sprawie zagadnienia prawnego związanego z wykładnią art. 382 k.p.c., a w podstawach skargi sformułowano zarzut naruszenia art. 233 § 1 w zw. z art. 382 w zw. z art. 385 k.p.c. polegający na przyjęciu, że „swobodna ocena dowodów, wystarczająca do wydania sprawiedliwego orzeczenia w niniejszej sprawie i przeprowadzona na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału, wskazuje na zasadność *meritum* wyroku Sądu I instancji w aspekcie pozwalającym na oddalenie apelacji powoda i uznanie zarzutów tam zawartych za bezzasadne, podczas gdy Sąd II instancji nie poczynił merytorycznych rozważań wskazujących na faktyczne rozpoznanie istoty sprawy i zbadanie sposobu miarkowania kwoty zasądnzonego powodowi zadośćuczynienia, co w konsekwencji doprowadziło do wydania rażąco niesprawiedliwego dla powoda wyroku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Treść tego przepisu wskazuje, że wprawdzie dopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, ale z wyłączeniem zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, choćby naruszenie odnośnych przepisów mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że skarga kasacyjna oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów jest niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76, z dnia 24 marca 2009 r., III CSK 331/08, nie publ., z dnia 24 czerwca 2009 r., III CSK 73/09, nie publ., z dnia 25 czerwca 2010 r., III CSK 107/10, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Wniosek pełnomocnika powoda o zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu został oddalony ze względu na wniesienie skargi kasacyjnej oczywiście niedopuszczalnej i opartej na wadliwych podstawach. Taka czynność nie może być

uznane za świadczenie pomocy prawnej z urzędu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2001 r., I PKN 248/01, OSNP-wkł. 2002, nr 9, poz. 5 z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41 i z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC-ZD 2011, nr C, poz. 72).

db